

ikke. Jeg antager, at Meningen med denne Indretning maa være, at i alt Fald Bygherren maa blive uden Ansvar, naar han forholder sig efter den af Tilhynsmanden givne Anvisning. Det er jo ganske vist, at der undertiden kan opstaa Bevisvanskeligheder, men det gjælder naturligvis som en Regel i Livet, at naar man ikke kan stole paa hverandre, maa man se at faa noget Skriftligt. Denne Bevisvanskelighed tror jeg ikke er værre end saa mange andre Bevisvanskeligheder, som man kan støde paa, og som Folk i det Hele taget komme over derved, at man, naar man kjenner hverandre nogenlunde, stoler paa hverandre, og skulde man have gjort bedrøvelige Erfaringer i den Retning, maa man se at sikke sig ved skriftligt Bevis. Jeg ser ikke rettere end, at den Indvending, der er kommen frem, maa kunne afhjælpes ved hyderligere Vædringsforslag, om det skulde være ved at foreskrive, at Bygherren skal forlange en skriftlig Tilfjænbegivelse af Tilhynsmanden. Det forekommer mig ikke, at den Indvending er af saa overordentlig stor Betydning. En anden Ting er, at det jo ganske vist er saa, at naar man ikke vil tage Regjeringens § 15, bliver Forholdsreglens Betydning svækket i en ikke ringe Grad, og derfor er det ogsaa, at jeg principaliter maa ønske, at man bliver staaende ved Regjeringens Forslag til § 15, saa at der vælges en Mand særlig til dette Brug, og at hverken Sognefogden eller Brandfogden eller en saadan med andre Hensyn for Dje valgt Mand skal knyttes dertil forekommer mig at være hensigtsmæssigt; thi det er jo klart, at til et Hverv som dette maa man have en Mand, som forstaa sig noget særligt paa Bygningsvæsenet, og det er vel ikke sagt og vel ikke en Gang Reglen, at de andre Funktionærer vælges med et særligt Hensyn dertil. Det forekommer mig altsaa, at om man end ikke vil sige, at der indeholdes nogen stor Betyggelse i det Vædringsforslag, Udvalgets Flertal har stillet, synes jeg paa den anden Side, at man kun kan sige om det, at det dog umulig kan skade Noget, men at det tværtimod kun kan frembyde en Bekvemmelighed for de Baaagjældende, naar de ville benytte sig af denne Foranstaltning. Jeg synes derfor, at om man end er nok saa om over enhver mulig Udgift for Landbruget for Øieblikket, kan man ikke af den Grund have nogen særlig Betænkelse ved at følge Udvalgets Flertal. — Hvad angaar det Vædringsforslag, som er stillet af 2 ærede Medlemmer udenfor Udvalget, og som blev motiveret af det ærede Medlem for Ddense Amts 6te Valgkreds (Højmark), skal jeg ganske oprigtigt tilstaa, at jeg, da jeg

ikke kjenner de Tilfælde, han nærmere omtalte og derfor heller ikke kan have nogen Mening om, hvorvidt Sagen forholder sig ligesaadan eller anderledes paa Sjælland eller i Sylland, har nogen Vanskelighed idag ved denne Forhandling at udtale mig bestemt om det Forslag, og jeg vil derfor ganske henstille til Thinget, hvorledes det vil tage Sagen og udbede mig en Slags Udfættelse — om man vil kalde det saa — til at udtale mig bestemt om denne Sag til 3die Behandling.

Rjar: Da Erfaringen viser, hvor vanskeligt det er for Mindretallet i Udvalget at sætte sine Vædringer igjennem her i Salen, og da jeg i dette Tilfælde er fuldt ud enig med Mindretallets Vædringsforslag, saa har jeg taget Ordet for, saa godt jeg formaar, at støtte det nævnte Mindretal. Jeg indrømmer, at det er ikke alle Vædringsforslag, der have lige megen Vægt for mig, og jeg skal derfor nævne det sidste, som særligt angaar Tilhynet. Jeg tror, det er det under Nr. 24, nemlig hvad der angaar Tilhynet. Jeg kan ikke se, at dette Tilhyn er et nyttigt Tillæg til den gamle Lov, da det vil forvolde meget stor Gene, og jeg tør gjerne sige til ingen Verdens Nytte. Jeg tror med den ærede Ordfører for Mindretallet (Thorup), at det Tilhyn, man har i saa Henseende, og det Kjendskab, Haandværkerne have til, hvorledes Loven skal overholdes, er fuldt tilstrækkelig betryggende i saa Henseende. Angaaende det første Vædringsforslag eller rettere Vædringsforslaget under Nr. 2, stillet af Flertallet, som har til Hensigt at ændre Ministerens Lovforslag, skal jeg sige, at det er ganske vist, at naar jeg skal vælge mellem to onde Ting, saa tager jeg det, Flertallet har stillet. Men jeg vil oprigtigt talt tilstaa, at med den bedste Overveieelse af Sagen formaar jeg dog ikke at se, at Udvalgets Flertal vil naae sin Hensigt ved disse Ildgittere over Dørene. Hvis de ikke ville gaa videre og sætte Ildgittere over hele Bygningen, men blot udvide dem til begge Sider af Dørene, saa er jeg overbevist om, at man vil blive fuldstændigt skuffet. Jeg har ogsaa nogen Erfaring i saa Henseende, jeg har ogsaa været brandlidt engang, og der er ogsaa brændt Dyr for mig, og jeg veed, trods det, at jeg ikke var tilstede, hvor vanskeligt man mange Gange har ved at faae Dyrne ud af Gullet, naar Ildgitteret ikke er større eller stort større end Dørens Bidde. Hvis Taget til begge Sider slaar op i Luften, saa er det et stort Spørgsmaal, om man i mindste Maade kan forhindre, hvad der tilsigtes forhindret